

2022. december 5. hétfő – Iz 35,1-10; Zs 84; Lk 5,17-26

„Maga az Isten jön el, hogy szabadulást hozzon nektek.” (Iz 35.4)

Izajás próféta hosszasan sorolja, hogy Isten lelke életet hoz mind a természetbe, mind pedig az emberek lelkébe. Annyiszor halljuk, de mit is jelenthet ez a mindennapjainkban?

Az ember lelke természeténél fogva üres, viszont ahhoz, hogy működni tudjon, meg kell tölteni. Olyan nincs, hogy üresen működünk, valaminek mindig elkötelezzük a szívünket. A mindennapok rengeteg lehetőséget kínálnak fel erre, ingerek tömkelege jön szembe, főként az ünnepek táján. Nekünk azonban felelősségünk van, hogy mit engedünk hatással lenni ránk. Válasszuk az elcsendesedést, ami hozzásegít az önvizsgálathoz. Válasszuk a békét, a szeretetet, a megbocsátást és az önzetlenséget. Ezek a krisztusi tulajdonságok képesek maradéktalanul betölteni a bennünk tátongó Isten alakú űrt. És szinte észrevétlenül elhozni a szabadulást, melyet a próféta ígéréteben olvashattunk.

Habos Tomi, Érd